

Notat

Orientering om Socialforvaltningens høringssvar til udkast til lovforslag om styrket indsats mod snyd og svigt på sociale tilbud og afskaffelse af ikke-godkendte tilbud

Socialministeriet har den 22. juni 2026 sendt udkast til forslag til lov om ændring af lov om socialtilsyn og forskellige andre love (Udmøntning af aftale om styrket indsats mod snyd og svigt på sociale tilbud og afskaffelse af ikke-godkendte tilbud m.v.) i fornyet høring.

Regeringen vil gennemføre den aftale om styrket indsats mod snyd og svigt på sociale tilbud og afskaffelse af ikke-godkendte tilbud, som den daværende regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Liberal Alliance, Konservative Folkeparti og Radikale Venstre indgik den 9. januar 2026.

Af aftalen fremgår det, at partierne er enige om at gennemføre en række initiativer, som samlet set skal styrke indsatsen mod snyd og svigt på sociale tilbud samt gøre op med kommunernes mulighed for at anvende ikke-godkendte tilbud, når de skal anbringe børn og unge efter barnets lov eller optage voksne i døgnophold efter serviceloven.

Socialforvaltningen har udarbejdet høringssvar til udkastet til lovforslaget. Forvaltningens høringssvar er sendt til Socialministeriet den 21. august 2026.

19-08-2026

Sagsnummer i F2
2026 - 17887

Dokumentnummer i F2
11767370

Sagsnummer i eDoc
2026-0272481

Til Socialministeriet

Socialforvaltningen i Københavns Kommunes høringssvar til udkast til lovforslag om styrket indsats mod snyd og svigt på sociale tilbud og afskaffelse af ikke-godkendte tilbud

Socialministeriet har d. 22. juni 2026 sendt et udkast til "Lovforslag om styrket indsats mod snyd og svigt på sociale tilbud og afskaffelse af ikke-godkendte tilbud" i høring. Fremsættelsen af lovforslaget sker på baggrund af regeringens ønske om at gennemføre den aftale om styrket indsats mod snyd og svigt på sociale tilbud og afskaffelse af ikke-godkendte tilbud, som den daværende regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Liberal Alliance, Konservative Folkeparti og Radikale Venstre indgik den 9. januar 2026.

Københavns Kommune er ikke på høringslisten til lovforslaget. Som en af de største brugere af sociale tilbud ser Socialforvaltningen i Københavns Kommune (herefter Socialforvaltningen) alligevel et behov for at komme med særskilte bemærkninger til lovforslaget. Derfor er følgende høringssvar udarbejdet af Socialforvaltningen.

1. Generelle bemærkninger

Socialforvaltningen er overordnet set meget positiv over for lovforslaget, der har et klart formål om at forstærke kvaliteten, gennemsigtigheden og retssikkerheden på tilbudsområdet. En styrket indsats mod økonomisk kriminalitet, mangelfuld drift og utilstrækkelig kvalitet er afgørende for at sikre, at borgere modtager indsatser af høj faglig kvalitet, og at der er tillid til de tilbud, kommunerne samarbejder med.

Samtidig bemærker Socialforvaltningen, at lovforslaget på nogle punkter ikke er tilstrækkeligt dækkende til at imødekomme ønsket om at gøre op med kriminalitet på sociale tilbud. Socialforvaltningen har i forbindelse med en særlig indsats mod økonomisk kriminalitet identificeret smuthuller i lovforslaget, der kan gøre det muligt fortsat at udnytte botilbudsområdet trods de nye regler.

Socialforvaltningen vurderer desuden, at kommunerne bør have større handlingsrum ved mistanke om dårlig kvalitet eller økonomisk kriminalitet på botilbud – også før en afgørelse foreligger fra tilsynsmyndigheden. Det vil styrke muligheden for hurtige og rettidige indsatser til gavn for borgernes sikkerhed og trivsel.

13-08-2026

Sagsnummer i F2
2026 - 14922

Dokumentnummer i F2
11399523

Sagsnummer i eDoc
2026-0213545

Center for Økonomi
Bernstorffsgade 17
1577 København V

Endelig anbefales det, at der skabes større sammenhæng mellem pris og kvalitet på botilbudsområdet for at sikre gennemsigtighed og modvirke økonomisk misbrug. Stigende priser på botilbudsområdet udfordrer Socialforvaltningens evne til at leve op til forsyningsforpligtelsen rent økonomisk. Dette kunne f.eks. reguleres ved hjælp af et takstloft.

Henset til problemets karakter vurderer Socialforvaltningen, at det ville være hensigtsmæssigt med en hurtig implementering. Samtidig anerkender forvaltningen behovet for en forsvarlig implementeringsperiode.

Socialforvaltningens bemærkninger til lovforslaget følger herunder med særligt fokus på forhold, hvor der vurderes behov for yderligere afklaring eller justering for at sikre en hensigtsmæssig implementering.

2. Specifikke bemærkninger til udkastet til lovforslaget

Ad Kapitel 3.1 - Afskaffelse af kommunernes mulighed for at anvende ikke-godkendte tilbud

Socialforvaltningen i Københavns Kommune vurderer, at lovforslaget styrker retssikkerheden ved at sikre, at borgere i akut behov alene kan placeres i tilbud, som på forhånd er vurderet og godkendt af socialtilsynet. Dette øger gennemsigtigheden og ensartetheden i krav til godkendelse og tilsyn og forventes samtidig at forenkle og understøtte kommunernes og rådgivernes arbejde i akutte anbringelsessituationer.

Forvaltningen finder det positivt, at ændringerne understøtter, at børn og unge også i akutte og midlertidige situationer anbringes i fagligt kvalificerede og tilsynsførte rammer. Samtidig indebærer afskaffelsen af muligheden for at anvende ikke-godkendte tilbud, at Socialforvaltningens handlemuligheder bliver mere begrænsede, hvilket kan udfordre mulighederne for hurtigt at finde egnede pladser til borgere med komplekse og akutte behov, særligt hvis kapaciteten blandt forhåndsgodkendte tilbud er utilstrækkelig.

Samtidig betyder lovforslaget, at Socialforvaltningens egne tilbud og udførerområder får et nyt ansvar for at etablere og vedligeholde et beredskab af forhåndsgodkendte pladser, der kan anvendes ved akutte anbringelser. Socialforvaltningen har på nuværende tidspunkt ikke den nødvendige kapacitet til dette inden for kommunens egne tilbud. For at udvikle en sådan kapacitet har Socialforvaltningen brug for en specifikation af, hvad der skal være til stede på tilbuddet for, at man kan forhåndsgodkendes – særligt for borgere med højt specialiserede behov.

Det er derfor væsentligt, at der på landsplan sikres tilstrækkelig kapacitet af forhåndsgodkendte pladser, især inden for det

højtspecialiserede område, for at undgå flaskehalse ved akutte behov. Der bør samtidig skabes klarhed over, hvilke krav der stilles til forhåndsgodkendelse, og hvilke typer borgere pladserne skal kunne rumme.

Det anbefales derfor, at der udarbejdes klare retningslinjer for godkendelse og kapacitetskrav på området, herunder at Socialtilsynets godkendelsesprocedure kan fremskyndes ved akutte behov i de tilfælde, hvor der ikke måtte findes et egnet forhåndsgodkendt tilbud. Det anbefales desuden, at det tydeligt fremgår af Tilbudsportalen, hvilke tilbud der har forhåndsgodkendelse til akutforanstaltninger.

Ad Kapitel 3.2 - Karantæne og rettighedsfrakendelse

Socialforvaltningen vurderer, at lovforslaget styrker beskyttelsen mod, at personer dømt for grov økonomisk kriminalitet eller andre alvorlige lovovertrædelser kan drive sociale tilbud, hvilket understøtter tilliden til området. Det skal dog bemærkes, at flere tilbud kan blive påvirket af karantæne- eller rettighedsfrakendelsessager, hvilket kan føre til ændringer i ledelsen eller i yderste konsekvens til ophør af godkendelse og dermed risiko for reduceret kapacitet.

Socialforvaltningen peger desuden på et forbehold vedrørende muligheden for, at personer i karantæne fortsat kan ansættes som medarbejder uden lederbeføjelser eller tilknyttes som konsulent. Generelt kan der ligge en risiko i, at ejere af botilbudskoncerner kan udstede falske fakturaer til egne botilbud via eksterne konsulentfirmaer. Således vil karantæneramte personer reelt fortsat kunne få indflydelse og aflønning i organisationen. Denne problematik adresseres ikke tilstrækkeligt i lovforslaget.

Det er væsentligt, at der sikres løbende opfølgning på tilbuddenes godkendelsesstatus, og at der skabes tydelige procedurer for, hvordan kommunerne orienteres om og forholder sig til afgørelser om karantæne og rettighedsfrakendelser, samt hvordan borgerne sikres i sådanne situationer.

Ad Kapitel 3.3 - Straffeattester

Socialforvaltningen vurderer, at de nye regler om straffeattester øger sikkerheden omkring både tilbud og leverandører af enkelttydelser, men påpeger, at det medfører et nyt administrativt ansvar for kommunen i forhold til kontrol og dokumentation. Forvaltningen bemærker desuden, at indhentelse af straffeattest ikke omfatter direktør og ejerkreds, selvom disse personer potentielt kan begå alvorlige lovovertrædelser.

Lovforslaget indebærer en praksisændring, hvor tidligere dømte inden for de omfattede lovrammer udelukkes permanent fra beskæftigelse som f.eks. vikarierende eller fastansat socialpædagog, uanset deres

senere livsførelse. Dette vækker bekymring for, at personer helt mister muligheden for at vende tilbage til arbejdsmarkedet, hvilket fremstår meget vidtgående.

Det bør afklares, hvilket ansvar kommunen har ved leverandørers manglende overholdelse af reglerne. Samtidig opfordres der til, at reglerne udvides til også at omfatte disse poster for at sikre en konsekvent beskyttelse mod misbrug af offentlige midler.

Ad Kapitel 3.4 – Skærpede straffbestemmelser

Socialforvaltningen bemærker, at lovforslaget kun omfatter strafbare forhold begået efter lovens ikrafttræden i forhold til godkendelsen af sociale tilbud og plejefamilier. Dette kan give anledning til et smuthul, hvor leverandører, der tidligere har begået strafbare forhold, fortsat kan drive sociale tilbud.

Forvaltningen anbefaler, at der indføres mulighed for at underlægge eksisterende tilbud en egnethedsvurdering i en overgangsperiode, hvor eksempelvis Socialtilsynet kan vurdere, om tidligere strafbare forhold bør have konsekvenser for godkendelsen.

Ad Kapitel 3.7 – Udvidelse af oplysningspligten

Socialforvaltningen vurderer, at udvidelsen af oplysningspligten giver Socialtilsynet et bedre grundlag for tidligt at identificere risikoforhold, hvilket kan styrke kvaliteten af tilbuddene og mindske risikoen for snyd og svigt. For kommuner med mange tilbud forventes dog et betydeligt antal indberetninger og øget administrativt arbejde. Forvaltningen bemærker, at Socialtilsynet ikke længere offentliggør tilsynsrapporterne for sociale tilbud på Tilbudsportalen. I stedet skal disse anmodes om konkret, hvilket giver en øget administrativ byrde.

Forvaltningen bemærker desuden, at der er behov for, at der med lovforslaget sikres en styrket og rettidig deling af information mellem Socialtilsynet, andre myndigheder og de visiterende kommuner, jf. ambitionerne i aftaleteksten. Det gælder i de tilfælde, hvor der er kontrol- og efterforskningsprocesser i gang, som har betydning for, om en kommune fortsat bør visitere nye borgere ind på konkrete tilbud. Det gælder i særdeleshed, hvor myndighedsskridt kan føre til, at et tilbud går konkurs eller lign., og hvor borgere med omfattende støttebehov, herunder til medicinering, med kort varsel risikerer at stå uden hjælp og potentielt sættes på gaden. Her vil rettidig orientering gøre de visiterende kommuner i stand til at beredskabsplanlægge og tage de nødvendige skridt til, at hjælpen fortsat til borgerne opretholdes.

Samtidig finder Socialforvaltningen det væsentligt, at der sikres en ensartet og gennemsigtig risikobaseret vurdering af tilbuddenes faglige og økonomiske kvalitet på tværs af socialtilsynene.

Ad Kapitel 7 – Administrative konsekvenser for borgerne

Socialforvaltningen bemærker, at lovforslaget ikke adresserer de afledte administrative konsekvenser for borgerne og ikke forholder sig til de betydelige afledte konsekvenser for kommunerne. Bortfald af godkendelser, påbud eller lukning af tilbud kan medføre færre pladser, længere ventetider og øgede udgifter, hvilket øger presset på kommunens forsyningsforpligtelse og kan forsinke borgernes adgang til relevante tilbud.

Det anbefales, at lovforslaget i højere grad inddrager de samlede administrative og forsyningsmæssige konsekvenser for kommunerne, da disse også har direkte betydning for borgerne.

Ad aftalegrundlagets Bilag 1. Uddybning af initiativer

Af Bilag 1. Uddybning af initiativer, bilag til den indgåede aftale om styrket indsats mod snyd og svigt på sociale tilbud og afskaffelse af ikke-godkendte tilbud, dateret 9. januar 2026, fremgår det, at der vil blive iværksat en praksisundersøgelse af kommunernes anvendelse af egne værelser, kollegier eller kollegielignende børne- og ungehjem for at se, om praksis er i overensstemmelse med lovgivningen.

Socialforvaltningen bemærker, at der bør skabes større klarhed og ensartethed i godkendelse og tilsyn, da det i dag i vid udstrækning er op til den enkelte kommune at fastlægge rammer og kriterier.

Hvis praksisundersøgelsen peger på behov for lovregulering, anbefales det at overveje, om og hvordan opgaven med godkendelse og driftsorienteret tilsyn bør placeres hos socialtilsynet, særligt for virksomheder, der tilbyder pakkeløsninger med bolig og kontaktperson ansat i virksomheden. Kriterier for omfanget af tilsynet kan eksempelvis tage udgangspunkt i målgruppebeskrivelser, antal ansatte, antal boliger til rådighed, budget og egenkapital. Derved sættes der fokus på, at anbringelsesstedet er det rette til at løfte opgaven, og at der ikke sker omgåelse af reglerne for godkendelse og tilsyn efter socialtilsynsloven.

For anbringelser uden for denne kategori bør anbringende kommune fortsat kunne godkende løsninger, fx ved leje af bolig eller tidligere plejefamilie. Samtidig anbefales det at give socialtilsynet mulighed for af egen drift at føre tilsyn med anbringelser på eget værelse, baseret på kommunal indberetning.

Endelig anbefales det, at der fastsættes nærmere regler for godkendelse og tilsyn, hvis anbringende kommune fortsat har denne opgave, samt at målgruppen for anbringelse på eget værelse evt. præciseres, fx med en aldersgrænse på 16 år.